

Po otrzymaniu decyzji ZER spełniający warunki tego przepisu (w rzeczywistości nieokreślone) mogą składać stosowne wnioski. Wniosek składa osoba zainteresowana (czyli osoba pobierająca: emeryturę, rentę lub rentę rodzinną). We wniosku należy zamieścić uzasadnienie z powołaniem się na zapis punktu 1 i 2. Można dołączyć dokumenty potwierdzające "rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r. w szczególności z narażeniem zdrowia i życia".

Zgodnie z kpa wydanie decyzji powinno nastąpić w ciągu miesiąca, a w sprawie szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy (art. 35 par. 3 kpa). W przypadku negatywnej decyzji ministra spraw wewnętrznych, tj. odmowa wyłączenia stosowania art. 15 c, art. 22 a i art. 24 a cytowanej ustawy, "strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się z wnioskiem o 11

ponowne rozpatrzenie sprawy" (art. 127

Droga sądowa

Trudne do przewidzenia jest, czy uwikłanie MSW iA w ocenę narażania przez nas zdrowia i życia podczas służby (po linii administracyjnej) będzie skuteczne, np. w sytuacji gdy WSA w niektórych przypadkach uzna, że odrzucenie wniosku funkcjonariusza o wyjęcie go spod rygorów ustawy było wadliwe, albo w przypadku podtrzymania przez WSA decyzji ministra spraw wewnętrznych. Samo odrzucenie wniosku przez MSW iA daje szansę sędziom WSA i potem NSA na rozstrzygnięcie zgodności z prawem samej koncepcji zawartej w art. 8a.

Art. 22 a ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. pozostaje w sprzeczności z postanowieniami ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi spraw wewnętrznych (Dz. U. z dnia 18 grudnia 2014 r.) ponieważ art. 10 ustęp 5 ustawy o komisjach lekarskich stanowi, że inwalidztwo powstaje z chwilą złożenia wniosku i skierowania jego autora na komisję lekarską, o ile nie miało miejsca zdarzenie powodujące wystąpienie uszczerbku na zdrowiu (np. postrzał policjanta w czasie pełnienia służby).

„Datę powstania inwalidztwa komisja lekarska ustala na podstawie dokumentacji medycznej. Za datę powstania inwalidztwa przyjmuje się datę ustaloną przez komisję lekarską. Jeżeli komisja, nie mogąc ustalić daty powstania inwalidztwa, ustaliła okres, w którym ono powstało, za datę powstania inwalidztwa przyjmuje się datę końcową tego okresu. Jeżeli komisja nie mogła ustalić ani daty, ani okresu powstania inwalidztwa, za datę jego powstania przyjmuje się datę zgłoszenia wniosku o świadczenie”.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ Opracowanie mecenas Damian Sucholewski